

מסכת שבת

פרק ה

א. במה בהמה יוצאה ובמה אינה יוצאה. יוצא הגמל באפסר, ונאקה בחטם, ולבדקיס בפרמבא, וסוס בפשיר, וכל בעלי השיר יוצאים בפשיר ונמשכים בפשיר, ומזין עליהן וטובלין במקומן:

ב. חמור יוצא במרדעת, בזמן שהיא קשורה לו. זכרים יוצאין לבובין. רחלות יוצאות שחוזות, כבולות וכבונות. העזים יוצאות צרורות. רבי יוסי אוסר בכלן, חוץ מן הרחלין הכבונות. רבי יהודה אומר, עזים יוצאות צרורות ליבש, אבל לא לחלב:

ג. ובמה אינה יוצאה. לא יצא גמל במטוטלת, לא עקוד ולא רגול, וכן שאר כל הבהמות. לא יקשר גמלים זה בזה וימשך. אבל מכנים חבלים לתוך ידו וימשך, ובלבד שלא יכרך:

ד. אין חמור יוצא במרדעת בזמן שאינה קשורה לו, ולא בזוג, אף על פי שהוא פקוק, ולא בסלם שבצוארו, ולא ברצועה שברגלו. ואין התרגולין יוצאין בחוטין, ולא ברצועות שברגליהם. ואין

הַזְכָּרִים יוֹצְאִין בַּעֲגָלָה שֶׁתַּחַת הָאֵלֶּיהָ שָׁלָהּ. וְאִין הָרַחֲלִים יוֹצְאוֹת
חֲנוּנוֹת. וְאִין הָעֵגֶל יוֹצֵא בְּגִימוֹן. וְלֹא פָּרָה בְּעוֹר הַקֶּפֶר, וְלֹא
בְּרִצּוּעָה שֶׁבִּין קֶרְנֶיהָ. פָּרְתוֹ שֶׁל רַבִּי אֶלְעָזָר בֶּן עֲזַרְיָה הִיָּתָה יוֹצְאָה
בְּרִצּוּעָה שֶׁבִּין קֶרְנֶיהָ, שְׁלֹא בְּרִצּוֹן חֲכָמִים: